

## KÉSVE

Tomporát nézem, és torkomban  
ver a szívem, megy föl a dombra,  
szoknyája kék, mintha ég volna,  
áttetszőbb, mint a víz, mert semmi  
alja, sem, mi beléhatolva  
emlékét mégis felkavarja  
itt annak idején valami  
véletlen folytán nekem. Most is  
késve kapaszkodom utána,  
az előbb égett, már csak füstöl  
a szemem, az övén tűnődöm,  
mikor hátrkapva a fejét,  
piros csatja, hogy követtem-e,  
izzani látszik, úgy csóválja.

---

## EGY PISZOKKAL

*Bartók Imrének*

Arcok, amelyek szinte maguk  
gondoskodnak a keretről is,  
mely vonásaiknak értelmet  
ad, tartsanak bár a legzordabb  
irányba, amerre nincs élet,  
vagy ha van, annál még sincs rosszabb.  
Vagy képzelj ide egy félszárnyú  
ajtót, mely deréktől fölfelé  
üvegkazettákra van bontva,  
átlátszatlanra, tejuvegből.  
A nap épp most száll le mögötte,  
a teremben csend, s már kel is fel  
újra, egy légy-piszokkal. Kár is  
benyitnod, mindjárt kicsöngetnek.